

Το βράδυ της Παρασκευής 25 Φλεβάρη 2022, πραγματοποιήθηκε στα Γιάννενα πολιτικό μνημόσυνο του συντρόφου Κώστα Γκρέμου που έφυγε πρόωρα από τη ζωή.

Δείτε **εδώ βίντεο και φωτογραφικά στιγμιότυπα** από την συγκινητική εκδήλωση που πραγματοποίησαν οι σύντροφοί του από την Αριστερή Παρέμβαση στα Γιάννενα και στην Ήπειρο, το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

“Ο Κώστας ο Γκρέμος… Σύντροφος πολύτιμος, αγέρωχος, πάντα με το χαμόγελο, που έφυγε γρήγορα από κοντά μας. Αλλά σίγουρα θα τον κουβαλάμε μαζί μας. Αυτόν, το χαμόγελό του, την αισιοδοξία του, τη στάση του”, ήταν κάποια χαρακτηριστικά λόγια που ειπώθηκαν, μαζί με κάποιους στίχους που απαγγέλθηκαν στην εκδήλωση.

Δείτε την κοινή ανακοίνωση των συντρόφων του:

Έφυγε πριν λίγες ώρες ο ακριβός μας σύντροφος Κώστας Γκρέμος. Κίνησε για μεγάλο ταξίδι.

Έβαλε φτερά και πήγε να συναντήσει τα γραμμένα τ’ ανταρτόπουλα κι ανθρώπους με σκαμμένα πρόσωπα, σκληρά χέρια και γλυκό χαμόγελο που τόσο πολύ αγάπησε, στις κορφές της Μουργκάνας και του Γράμμου, του Μάτσου Πίτσου και της Σάντα Κλάρα. Στις

χιονισμένες Άλπεις. Κι από κει στη γειτονιά του, στη Βηλαρά και στην Καραβατιά, στον Τσοκάνη και τα Ζευγάρια, την Καλούτσιανη και την Πλατεία Πάργης. Στα Γιάννενα κι όπου ζει η φτωχολογιά. Στα χαμόσπιτα και τις φαβέλες. Σε λίμνες κι ορμητικά ποτάμια. Πλάι στη θάλασσα του Ιονίου…

Από παιδί στη βιοπάλη, με το γέλιο του να μας παρασέρνει στο σκοπό «…εμείς θα ζήσουμε κι ας είμαστε φτωχοί…», έβαλε απ' τους πρώτους τα θεμέλια για την ανάπτυξη και μαζικοποίηση της ΚΝΕ. Το Σωματείο Οικοδόμων, το Εργατικό Κέντρο, οι Επιτροπές Νέων Εργαζομένων έγιναν δεύτερο σπίτι του. Τεράστια η συνεισφορά του στη μεγάλη υπόθεσή μας.

Μεγάλωνε κι ομόρφαινε το εργατικό κίνημα από τη δύναμη και την επαναστατική αισιοδοξία σου, με σένα να μας σιγοψιθυρίζεις «…και να αδελφέ μου που μάθαμε να κουβεντιάζουμε ήσυχα κι απλά. Καταλαβαινόμαστε τώρα, δεν χρειάζονται περισσότερα. Κι αύριο λέω θα γίνουμε ακόμα πιο απλοί. Θα βρούμε αυτά τα λόγια που παίρνουνε το ίδιο βάρος σ᾽ όλες τις καρδιές, σ᾽ όλα τα χείλη…», γιατί ήξερες ότι «…εμείς δεν τραγουδάμε για να ξεχωρίσουμε αδελφέ μου απ τον κόσμο. Εμείς τραγουδάμε για να σμίξουμε τον κόσμο…».

Σταθερός στις αρχές σου, την τάξη σου και την ιστορική της αποστολή, δε λάθεψες ούτε το 1989. Φώναξες μαζί με τους συντρόφους σου «…φυσικά και δε θα υπακούσω…», κι «…έβγαινες στους δρόμους. Τη σκούφια φόραγες λεβέντικα στραβά και τα μαλλιά χυτά πάνω στους ώμους τ' ανέμιζε ο αγέρας στα ζερβά…». Δεν πήγες σπίτι. Δεν αποστρατεύτηκες. Δεν κιότεψες. Στάθηκες αγέρωχος, ευθυτενής στ' αγιάζι και δήλωσες *παρών* σε κάθε μάχη. Ένας δουλεμένος άντρας, στήριγμα των παλιών και των νέων συντρόφων. Πίστευες στη νεολαία και την ορμή της. Αταλάντευτος, με τη ματιά σου τη ζεστή και το μαγικό χαμόγελο που τα δύσκολα τα περιγελούσε και τα 'κανε εύκολα.

Η οικογένειά του, τα Γιάννενα, το εργατικό κίνημα, οι σύντροφοι του ΝΑΡ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των σχημάτων ΑΡΠΗ & ΑΡΠΙ χάνουν σήμερα ένα υπέροχο παληκάρι, που έφυγε στα 62 χρόνια του. Κι οι λέξεις δύσκολα δέχονται να αποτυπωθούν στο χαρτί. Ίσως γιατί αν και σήμερα είναι «…πιο θλιβερή και πιο βαριά στις γειτονιές η φτώχεια…», ο σύντροφός μας, σιγοψιθυρίζει «…τα χέρια σκάβουνε βαθιά, το δίκιο τους να βρούνε. Τα χέρια στήνουν σκαλωσιά, ως τ' ουρανού την εκκλησιά κι αντίδωρο ζητούνε. Μες την μπόρα, μες τον ήλιο, με ολόρθη την καρδιά, θα πυργώσουμε βασίλειο, για να ζήσεις εργατιά…».

Δώσε χαιρετίσματα στον Αντρέα κι όλους τους δικούς μας…

Αριστερή Παρέμβαση στα Γιάννενα και στην Ήπειρο
ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
ΑΝΤΑΡΣΥΑ Ιωαννίνων